

Wendy het hertenjong

(Das Corpus verflixti)

Blijspel in drie bedrijven

door

LAURA BACHER

vertaling

Hub Fober

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **WENDY HET HERTENJONG – DAS CORPUS VERFLIXTI** gaan opvoeren, dienen in alle programma-boekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **LAURA BACHER** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 1996 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **7** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONEN:

Alfons Herten - hoofd des huizes, maar alleen in naam

Lina - zijn vrouw, heerseres, c.q. huisdraak

Margit - hun dochter

Opa - vader van Alfons

Steven - vrijer van Margit, componist en musicus

Wendy - halfwees, op zoek naar haar vader

Bart - broer van opa en werkpaard

DECOR:

De toestand wordt beschreven, gezien vanuit de zaal. In de korte kant links voren is een deur die naar de keuken voert, links achter een open doorgang naar de andere vertrekken van het huis. In de korte kant rechts voren 'n deur naar buiten, rechts achter 'n raam, dat geopend kan worden. Tegen de achterwand, overwegend links, een secretaire. Verder tegen de achterwand apparatuur om een CD op af te spelen, als-mede 'n dressoir. De verdere aankleding van de ruimte bestaat uit een eetkamertafel met een aantal stoelen, alsmede 'n zitje, gevormd door een bank en laag tafeltje. Overige aankleding naar eigen goeddunken.

EERSTE BEDRIJF

Lina: (*zit aan de secretaire, met de rug pal naar de zaal toe, terwijl uit de muziekinstallatie decente muziek komt*) Ik mis alweer vijftig gulden! Altijd als je haast hebt! Nog eens opnieuw... (*reken mompelend verder*) Kan er niet méér van maken! Vijftig tekort! (*opa, al meteen bij 't begin in de open doorgang verschenen, overziet situatie, sluipt dan op z'n tenen met een grote boog om Lina heen, gaat naar 't raam, opent het behoedzaam, tast naar iets buiten onder het raam, brengt 'n blauwe envelop tevoorschijn, draait die om en om*) Dat is nu al de derde maal. Klopt er toch ergens iets niet! (*opa tast op dat moment weer naar buiten, men hoort 'n deksel dicht vallen, hij schrikt, kijkt met angstogen zich betrapt voelend naar Lina, deze is ook geschrokken, draait zich om*) Gossie, is dat schrikken!

Opa: (*steekt brief vlug in z'n binnenzak, maar Lina heeft 't gezien, hij wil af via rechts*) Neem me niet kwalijk.

Lina: Wat kwam je doen?

Opa: N... niets. Blijf maar rustig rekenen en schrijven.

Lina: O ja, zou je wel willen! Wat moest je daar bij 't raam?

Opa: Ik? Bij 't raam? Eh, 't stond open, geloof ik.

Lina: Verslijt me niet voor gek! (*komt nader*) Heb wel gezien, dat je er 'n brief hebt uitgehaald! Sta je van te kijken, niet? Had je soms gedacht dat ik niets wist van de geheime brievenbus van jou en Alfons? (*naar muziekinstallatie, zet radio af*) Ja jaaa...

Opa: (*in zichzelf*) Zou me ook verwonderd hebben, als die eens 'n keer iets niet wist. (*tot Lina*) Maar eh, hoe ben je daar dan achter gekomen?

Lina: Peters vertelde 't me een dezer dagen.

Opa: Onze postpik? Had ik me kunnen denken. Dat oud wijf zou er beter aan doen klantengeheimen vóór zich te houden, inplaats van ze aan mensen zoals jij te openbaren.

Lina: Nu weet ik ook, waarom op zo'n rare plek, pal onder het raam, 'n zogenaamd nestkastje hangt. Dat is natuurlijk zo geregeld, dat Peters daar jullie persoonlijke post in kan deponeren, zonder dat anderen die in 't vizier krijgen. Kom op, laat maar 's zien!

Opa: (*hand aan z'n achterste*) Gaat niet. Ik moet dringend.

Lina: Niets daarvan! Hiergebleven!

Opa: (*benauwd*) Maar als ik toch moet!

Lina: Hier is niets te moeten! Je blijft!

Opa: Weet je Lina, met jouw innemend en vriendelijk karakter zul je minstens honderd jaar worden.

Lina: (*verwonderd*) Ik? Hoezo?

Opa: In de hemel moeten ze je niet en in de hel willen ze je niet.

Lina: *(buiten zich)* Dat is... dat is toch... *(komt woorden tekort, opa wil stiekem rechts af, Lina nu als 'n speer op 'm af)* Hier met die brief! *(opa heeft brief vliegensvlug uit z'n zak gehaald, laat 'm van voren in z'n broek vallen)*

Opa: Net te laat, m'n duifje.

Lina: Voor de laatste maal: kom op met die brief!

Opa: *(trekt de broek van voren wat vooruit)* Kom, haal 'm er maar uit.

Lina: O ja, makkelijk zat om op die manier brutaal te zijn. Je weet verdraaid goed, dat ik je nog niet met 'n tang zou beetpakken, stiekemerd! *(roept nu)* Alfooons, Bahaaart!

Alfons: *(achter bühne)* Jahaaa... *(komt van rechts)* Ja, m'n liefje, hier ben ik. Wat is?

Lina: Ga naast je vader staan! *(nog even naar secretaire, papieren bekijkend)*

Alfons: *(fluisterend)* Wat heeft ze nu weer?

Opa: *(fluisterend)* Wat "zij" heeft weet ik niet. Maar ik heb wat. Kijk maar, 'n brief. *(trekt broek naar voren, kijkt zelf, maar brief is via broekspijp naar beneden gevallen)* Wat nu? Zo klein is ie nu ook alweer niet. *(ziet nu wat gebeurd is)* Ah, daar is ie. *(raapt 'm op)*

Alfons: *(onbehaaglijk)* En, wat staat erin?

Opa: Weet niet, maar beslist niets goeds.

Alfons: Van haar?

Opa: Nee, van die notaris uit Bad Schoonbron. Dus dan weten we eigenlijk al waar 't om gaat, nietwaar.

Alfons: O, goeie god!

Lina: *(ongeduldig, dringend)* Bahaaart!!!

Bart: *(buiten adem op via rechts, handen aan z'n kleren afvegend)* Ben er al! Is wat?

Opa: Koude douche!

Bart: Alweer geen warm water? *(gaat richting doorgang)* Kijk wel even.

Lina: *(hem terughoudend)* Ga naast die andere twee staan! *(voor hen heen en weer gaand)* Mijne heren, er is 'n kastekort!

Opa: Nou en? Koop je d'r toch een bij!

Lina: Dat is nu al de derde achtereenvolgende maal, dat ik vijftig gulden mis en ik wil weten wie ze heeft. Vooruit, vertel op ik wacht!

Alfons: *(vlug)* Ik niet.

Bart: *(rustig)* Ik ook niet. Maar, als ik iets zou mogen zeggen...

Lina: Mag je niet! Daar heb je, op grond van je positie hier, geen recht toe.

Opa: Ik heb 't...

Lina: *(vlug)* Jij?

Opa: ...al helemaal niet, wilde ik zeggen.

Lina: Ik laat me van jullie toch niet bedonderen! En derhalve voor de laatste maal: wie van jullie? *(opa, Alfons en Bart trekken gelijktijdig hun broekzakken naar buiten en kijken trouwhartig naar het plafond)*

Opa: *(in de verte)* VVV.

Lina: En?

Opa: Voorbarig Valse Verdachtmaking.

Lina: Goed. Deze ronde hebben jullie gewonnen. Maar, heren Herten, ik krijg jullie nog wel. Ingerukt! *(Alfons en Bart, met broekzakken nog buitenboord, af, Lina weer naar secretaire)*

Opa: *(in zichzelf)* Soms zou je medelijden met d'r krijgen. Ze heeft 't ook niet makkelijk met ons. Maar ik moet nu eenmaal met m'n zoon houden. *(monstert haar welwillend en met begrip)* Nou ben je teleurgesteld, nietwaar?

Lina: *(iets van sympathie voelend)* Och, laat me met rust. Ga maar naar de anderen.

Opa: Blij toe, dat je eindelijk weet wat je wilt. Eerst moet ik blijven, dan moet ik weer gaan... Je kunt me toch niet zomaar wat op en af commanderen.

Lina: Heb je niet wat vergeten?

Opa: Niet dat ik weet.

Lina: Ik dacht, dat je zo hoognodig moest?

Opa: Och, dát bedoel je. Nee, ik heb 't weer teruggestuurd.

Lina: *(lijdzzaam)* Je zult zelf wel niet beseffen wat jullie me aandoen.

Opa: Jawel. Daarom heb ik ook oprecht medelijden met je.

Alfons: *(weer opkomend, niet goed wetend hoe hij het heeft)* 't Bleef zo rustig... ik was al bang dat er misschien iets eh...

Lina: Hou jij je er alsjeblijft buiten, ja! *(tot opa)* Je zou me juist dankbaar moeten zijn voor het feit, dat je hier nog altijd op ons knusse stekje mag blijven.

Opa: *(Alfons met elleboog aanstotend)* Als ze het klaarkreeg, zou ze me gadsamme uit m'n eigen tent zetten.

Lina: Je zou in elk geval dankbaar mogen zijn dat je hier, dankzij mijn goedheid, nog steeds 'n leventje kunt leiden als 'n luis op 'n zeer hoofdje. En vooral, dat ik me zoveel moeite voor je doe, sinds je lieve vrouw, god geve haar de hemel, niet meer onder ons wijlt.

Alfons: *(voor zich heen)* Hij heeft meer geluk dan ik.

Lina: *(scherp)* Wat zei je?

Alfons: Ik zei: vader heeft niet zoveel geluk als ik.

Lina: O zo. Dat dacht ik ook. *(het plots ontdekkend)* Jeetje, 't wordt tijd dat ik in de keuken kom, anders haal ik 't niet eens meer, voordat Margit thuiskomt. *(gaat vlug naar secretaire, ruimt papieren beetje aan)*

de kant, opa en Alfons staan ondertussen met elkaar te fluisteren, Lina) Jullie kunnen plannen maken zoveel je wilt, ik zal je wel in de gaten houden. *(af in keuken)* En jullie zouden ook wel eens iets anders kunnen doen, dan met je handen in je zakken staan!

Alfons: Die staat vandaag weer op scherp.

Opa: *(aan keukendeur luisterend, weer terug)* Die komt overal achter met haar radarneus. *(duwt op z'n eigen neus)* Wat die hierin heeft zijn geen haren, maar antennes. *(aan secretaire)* Die vijftig gulden verschil kan alleen maar van jouw afrekeningbon komen van de Gouden Zwaan, daar moet iets mis mee zijn. *(doorwoelen alles, het een en ander valt op de grond)*

Alfons: *(opgewonden)* Kijk vader, dit is 'm! De moord! Daar mankeren die vijftig gulden op!

Opa: *(rukt bon uit z'n hand)* Laat zien! Ja, dat is 'm!

Alfons: Jezus, dat komt, omdat Kobus nog steeds ziek is.

Opa: En z'n vrouw heeft daar natuurlijk het goeie bedrag op ingevuld. Verdraaid nog aan toe! En áls we in de fout gaan, doen we 't ook goed. *(gooit bon weer bij de rest)*

Alfons: En ik oen heb de bon, zonder te controleren, hier zomaar met 't restgeld neergegoid.

Opa: Nou ja, 't is gebeurd. Maar eh, zou je de zaak niet weer 'n beetje op orde brengen?

Alfons: Ik alleen?

Opa: Zal je wel helpen. *(zoeken alle blaadjes bij elkaar, proppen alles op 'n hoop, duwen er eens flink op)* Zie je, zo is alles weer mooi op orde.

Alfons: Met z'n tweeën gaat alles veel gemakkelijker.

Opa: *(sarcastisch)* En niet alleen dát.

Alfons: Ja ja, zo kan 't wel weer! Dat hoor ik nu al twintig jaar aan een stuk. Maar hoe moet 't nu verder? Die eeuwige liegerij!

Opa: Misschien hoeft 't niet eens meer.

Alfons: *(begrijpend)* Die brief, nietwaar? Had ik me al gedacht. Wat staat erin? Laat 's zien.

Opa: *(heeft glaasjes uit 't dressoir gehaald met fles jonge klare)* Niet zo ongeduldig! Ga zitten. *(schenkt)* Eerst 'n hartver-sterkertje.

Alfons: *(nemen beiden het glaasje)* Nou dan, op die brief. *(in een teug leeg)*

Opa: *(schenkt nog eens)* Voor alle zekerheid. *(haalt dan envelop tevorschijn)*

Alfons: *(trekt ze uit z'n handen, leest de afzender, zakt in elkaar, ellebogen op tafel, hoofd in z'n handen, naar de envelop voor zich starend, opa spoort 'm aan weer te drinken, drinken beiden in een teug leeg, Alfons schuift brief terug)* Alsjeblieft, lees jij maar.

Opa: *(steekt envelop weer in z'n zak)* Hoeft toch niet jongen. Ik weet wat erin staat en jij ook. Zo zijn we 't ooit overeen gekomen en de notaris stelt ons nu officieel in kennis van de laatste wil van Wendy's moeder, en van het feit, dat 't meisje naar ons toekomt. *(peinzend)* Dat 't zo snel zou gaan... En nu moeten we, of beter gezegd, nu moet jij, je woord gestand doen. Makkelijk zat. *(heeft brief ondertussen toch weer uit z'n zak genomen en 'm open gemaakt en laat er z'n blikken over gaan)*

Alfons: 't Is eigenlijk te gek. Op 'n gegeven moment beloof je iemand wat, omdat 't op dat moment nog 'n eeuwigheid van je vandaan lijkt, en dan, opeens, is 't zover. *(diep ademend)* Wanneer komt ze?

Opa: *(lezend)* Wanneer... "De begrafenis heeft inmiddels... *(smiespel, smiespel)* Sodeju, vandaag nog! *(smiespel, smiespel)* Ze kan zelfs elk moment hier zijn, als ik dat zo lees.

Alfons: *(opspringend)* Waaat? Vandaag nog? *(ijsberend, zweet wissend)* Dat is zoiets als de doodstraf! Hoe moet ik dat geritseld krijgen met *(nikt op keuken)* de generaal daar? *(in zichzelf)* Alfons, 't is met je gedaan jongen. *(maakt gebaar van ophangen)* Nu helpt alleen nog maar de strik.

Opa: Alfons, hou op met dat geweeklaag! Ik heb 'n idee!

Alfons: Meen je dat?

Opa: Ik zal je toch wel moeten helpen. Of niet soms?

Alfons: Dankjewel vader, dankjewel. Je gelooft niet hoe blij ik ben jou naast me te weten.

Opa: In elk geval: kop op nu! Wees 'n kerel! We gaan ervoor.

Alfons: We gaan....? O zo, ja, jouw idee! Vertel 's vlug.

Opa: Als ik je dat ook nog allemaal moet gaan uitleggen... *(kijkt op z'n inmiddels tevoorschijn gehaald uurwerk)* Luister gewoon naar wat ik Lina vertel, kom je er vanzelf wel achter... *(roept)* Linaaa... *(steekt uurwerk weg, haalt doosje sigaren tevoorschijn, biedt Alfons er een aan, die, met duidelijk afkeer weigert, steekt er zelf een op, blaast genoeglijk rookwolken in de lucht)*

Alfons: Heb jij dan helemáál geen zenuwen?

Opa: Jawel. En nog tamelijk goeie ook. Heb je in 'n geval als dit ook nodig, begrijp je. *(gaat naar keukendeur)* Of ze het niet gehoord heeft, je dierbare wederhelft? *(roept nu luider)* Linaaa!

Lina: *(gehaast opkomend, haar handen aan d'r schort afvegend, tot opa)* Wat moet dat geschreeuw hier? Denk je dat ik doof ben? En kijk kijk, 't stro schijnt tegenwoordig ook niets meer te kosten.

Opa: *(verwonderd)* Het stro? Hoe kom je nu daarop Lina?

Lina: Niet dan? Als zelfs de varkens al beginnen te roken! *(opa blaast haar de rook recht in 't gezicht en zij zwaait die hoestend van zich weg)*

Opa: *(vriendelijk en geloofwaardig)* Luister Lina, je hebt alweer 'n

schort om, zoals de meeste tijd. En dat is 't duidelijkste teken ervoor, dat je altijd veel werk hebt.

Lina: Zie je wel, had ik zonet toch goed gezien dat je niet al te best in je vel zat. Heb je soms koorts? (*opa geeft hoofd-schuddend te kennen dat dat niet zo is*) Maar goed, wat is er? Moet je wat? Kan m'n tijd beter gebruiken. Heb in de keuken nog genoeg te doen.

Opa: Zie je wel. En daar gaat 't nu net om, m'n beste Lineke.

Lina: Lineke? (*onder de indruk*) Zo heb ik me al lang niet meer horen noemen. Alleen m'n moeder heeft vroeger zo altijd op me geroepen... (*bedeesd*) Is er iets ergs gebeurd? 'n Dode in de familie soms? Toe, om wat gaat 't?

Opa: Om jouw werk. Om 't werk, dat veel te zwaar voor je is.

Lina: (*verwonderd*) Ik geloof dat ik droom. Voor 't eerst in al die jaren is 't iemand opgevallen, dat er een onbetaalde werkkraacht in huis is.

Opa: (*lustig paffend, Alfons teken gevend dat hij ook moet meehelpen*) Te lang al Lina, neem je dat allemaal op je, te lang al.

Alfons: O ja, natuurlijk, zeker, al heel lang en zelfs nog langer denk ik. (*Lina weet niet meer hoe ze het heeft*)

Opa: Dat jij veel teveel werk hebt, is mij allang duidelijk geworden en daarom heb ik eens uitgekeken naar 'n meisje, dat jou in de huishouding zou kunnen helpen.

Lina: Eerlijk? (*kijkt sprakeloos in de verte*)

Alfons: (*in zichzelf*) Dát heeft hij zich dus uitgedacht! Mooi geraffineerd, moet ik toegeven. Had van mezelf kunnen zijn.

Lina: (*zonder geringste argwaan, verzoenlijk zelfs*) Ik kan 't haast niet geloven! Dit is wel zo'n verheugend nieuws!

Opa: (*hem valt per ongeluk 'n kegel as op de grond*) O, neem me niet kwalijk. (*bukt zich meteen om de boel op te ruimen*)

Lina: (*verontschuldigend*) Och, laat vader, dat geeft toch niet.

Opa: (*kijkt haar onthutst aan*) Vader? Ik ben heel andere namen gewend. En gescholden wordt er ook niet?

Lina: Hoe kan ik nu schelden, als jij je tegenover mij zo tegemoetkomend toont. En bovendien, er is immers ook nergens 'n asbak.

Opa: Nou ja, wat maakt 't ook. Dat nieuwe meisje kan dan meteen ook de as opvegen. Volgens mij kan ze d'r toch elk moment zijn.

Lina: O ja? Zo vlug al?

Opa: Denk ik. Met de Intercity Express is dat tegenwoordig geen probleem.

Alfons: O nee! Die expresst 'n eind weg, zeg ik je! O ja, dat vertel ik je.

Lina: (*opgewonden*) Past ze ook wel bij ons? En waar komt ze vandaan? En hoe oud is ze?

Opa: Om dat soort dingen hoef je je geen zorgen te maken. Ik heb m'n

ogen natuurlijk goed de kost gegeven, dat voel je wel. Wendy, zo heet 't kleintje, is 'n heel nette meid, zo rond de twintig en helemaal alleen op de wereld. 'n Weeskind, begrijp je.

Lina: Och, zo'n arm ding. Moeten we toch ons best doen 't haar hier naar d'r zin te maken. Ik wil, dat jullie manskerels haar zó behandelen, alsof ze 'n eigen kind was. *(Alfons krimpt ineen)*

Opa: Is toch vanzelfsprekend.

Lina: *(tot opa)* Dat jij je zoveel zorgen om me gemaakt en ook nog zoveel moeite gedaan hebt 'n passend meisje voor ons te vinden... Nee, daar kom ik woorden tekort voor! *(steekt vriendelijk lachend 'n hand uit)* Vanaf vandaag heerst er vrede tussen ons, nietwaar? *(geven elkaar 'n hand, dan weer helemaal voor zich)* Goed, dan is die Wendy misschien al voor de avondmaaltijd hier en kan ze alvast 'n handje mee toe-steken. Wat zal Margit staan te kijken. Krijgt die er zomaar 'n kant en klaar zusje bij! *(stralend af in keuken)* Tjonge tjonge, zowat!

Opa: Dat loopt gesmeerd, zeg ik je!

Alfons: *(bewonderend)* Hoe kom je op 't idee zeg! Grandioos! Ik geloof werkelijk dat dat m'n redding is! *(er is inmiddels aangeklopt, wat hen ontgaan is en Wendy verlegen op met 'n koffertje)*

Opa: Is 't alleen nog maar de vraag, of die kleine meespeelt.

Alfons: Geen probleem. Dat regel ik wel.

Wendy: *(koffertje neerzettend)* Goedenavond samen.

Opa: *(meteen naar haar toe)* Ah, kijk eens aan. Daar ben je eindelijk! We zitten al 'n hele poos naar je uit te kijken.

Alfons: Hartstikke fijn, dat je er bent meid. En, 'n goeie reis gehad?

Wendy: O ja, viel best wel mee.

Opa: Luister kind, je komt echt op 't juiste moment. *(doet moeite haar op d'r gemak te stellen, zo vriendelijk mogelijk)* En je kunt zo dadelijk al meteen met ons aan tafel. Lina, *(nikt op Alfons)* de vrouw van m'n zoon, weet er alles van en is razend nieuwsgierig, dat begrijp je wel. Ik heb haar gezegd, dat je ook wel bereid zult zijn zo voor en na eens wat in de huishouding mee te helpen.

Wendy: Natuurlijk doe ik dat.

Opa: Dat is vriendelijk van je.

Wendy: *(oprecht)* Ik ben toch al veel te blij dat ik hier zomaar kan blijven. *(Alfons voelt zich niet gelukkig)*

Opa: *(voelt zich ook niet happy, 't is allemaal 'n beetje onnatuurlijk, wat opgeschroefd)* Dan zal ik jullie meteen aan elkaar voorstellen. *(roept richting Keuken)* Linaaa. *(Lina op, men ziet, ze heeft medelijden met 't meisje, sluit haar op dat moment in d'r hart, met open armen op haar toe, opa duwt Wendy, met arm om d'r schouder op Lina toe)* Kijk Lina, dat is nu Wendy, je hulp in de huishouding.

Wendy: Hulp in de huishouding?

Opa: Nou ja, je zei immers, dat je bijvoorbeeld zou willen helpen met de tafel te dekken en haar eventueel 'n beetje mee zou kunnen afruimen.

Weet je, 'n handje toesteken in de huishouding noemt men dat.

Wendy: Ach zo. Ja ja.

Lina: (*Wendy welwillend bekijkend*) Hartelijk welkom bij ons. Ik ben Lina en die twee hier zijn vader en zoon Herten.

Wendy : O ja, die ken ik.

Lina: (*heel even verwonderd, dan weer tot Wendy*) Je bent 'n aardige meid, o ja, dat zie ik wel. Ja ja, 'n beetje schuchter misschien, maar dat komt mettertijd wel goed. Wij zullen 't wel rooien met elkaar. (*tot de mannen*) En denk erom jullie, zoals ik gezegd heb, als 'n dochter!

Margit: (*opgewekt op van rechts*) Hallo allemaal! Lijkt wel 'n familie-reünie.

Lina: (*stralend op haar toe*) Margit, je gelooft niet, wat opa me voor 'n verrassing bereidt heeft! (*op Wendy doelend*) Kijk eens. (*Margit ziet Wendy nu pas, blij verrast, wat ze ziet bevalt haar*) Dat is Wendy. Opa heeft haar aangenomen om mij te helpen. En ik maar denken, dat niemand in de gaten had hoeveel werk hier dag in dag uit op me afkomt. Moet je nagaan.

Margit: (*welwillend op Wendy toe, met uitgestoken hand*) Zo, Wendy dus. Wel, dan zou ik zeggen: hartelijk welkom bij ons.

Wendy: Prettig te horen. En eh, ik mag toch wel Margit zeggen, neem ik aan?

Margit: Maar zeker, dat "u" mag je van mij cadeau hebben. (*tot Lina*) Maar mam, luister, als alles zo onverwacht komt, heb je dan ook al aan 'n kamer voor Wendy gedacht?

Lina: Hemeltje nee, dat is me in de opwindning helemaal ontgaan!

Margit: (*koffertje van Wendy nemend, bij haar inhakend en met haar af via doorgang*) Geen probleem, dat regelen Wendy en ik wel samen, kom maar mee meid.

Lina: (*hen tevreden nakijkend en naroepend*) Over 'n minuut of tien gaan we eten. Misschien zou Wendy me al kunnen helpen met de tafel.

Wendy: (*afgaand*) Maar zeker, graag. (*Lina af in keuken*)

Alfons: Als ik bedenk hoe ik het 'm zat te knijpen! En nu: kinderspel!

Opa: Ja ja, maar niet te voorbarig! Dit is nog maar 't begin. Gevoelsmatig zeg ik, dat 't toch wel niet allemaal zo gemakkelijk zal blijven gaan en er nog wel 't een en ander op ons zal afkomen. (*Margit en Wendy inmiddels weer terug, Margit wijst Wendy de weg naar de keuken, Wendy af, Margit haalt tafelkleed uit het dressoir, opa en Alfons hebben inmiddels aan de tafel plaatsgenomen, opa trekt het gebruikte witte kleed van de tafel, gooit dat richting Margit, maar Alfons krijgt het*

over zich heen)

Opa: Ha, moet je zien, nog geen middernacht en toch al 'n spook aan tafel. *(Alfons trekt 't van zich af, gooit het ergens neer)*

Margit: *(het nieuwe kleed opleggend)* Best 'n leuke meid, die Wendy. Zo eentje als zusje te hebben, is altijd al m'n wens geweest.

Alfons: Maar dat is...

Opa: *(vlug overnemend)* ...ze helaas niet. *(Wendy op uit keuken met tablet, waarop borden en bestek, begint tafel te dekken, gevolgd door Lina, die 'n ferme terrine op tafel zet)*

Opa: Ha, dat ruikt goed! M'n lievelingsgerecht! Goulashsoep!

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto